



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 934/2024
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Јасминке Обућина, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП ГРАДСКО СТАМБЕНО Београд, против туженог РЕПУБЛИКА СРБИЈА – МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ, кога заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради дуга, вредност предмета спора 24.411,06 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 102/24 од 29.05.2024. године, у седници одржаној дана 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 102/24 од 29.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 102/24 од 29.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 510/2023 од 03.10.2023. године, у ставу I изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Александра Ристовића ИИвк 29/22 од 22.02.2022. године којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 24.411,06 динара са законском затезном каматом како је наведено у изреци одлуке, као и трошкове извршења у износу од 7.704,00 динара. Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 5.365,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 102/24 од 29.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о потраживању тужиоца према туженом за исплату износа од 24.411,06 динара са законском затезном каматом, на име услуге текућег одржавања заједничких делова зграде за период од јануара до јуна 2019. године. Судови су утврдили да је тужени власник посебних делова у стамбеним зградама у којима је обављање послова текућег одржавања заједничких делова у предметном периоду уговорима поверено тужиоцу. Тужени је оспоравао основ потраживања. Применом одредаба члана 62-65. Закона о становању и одржавању зграда, и члана 2. и члана 15. Одлуке о начину плаћања комуналних услуга на територији града Београда, у вези са чланом 262 став 1 Закона о облигационим односима, судови су закључили да је тужени у обавези да исплати утужени износ.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. У ревизији се не указује на различиту судску праксу у предметима са истом чињеничном садржином, нити на потребу за разматрањем одређених питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Само позивање на погрешну примену материјалног права није довољно да би се о ревизији одлучивало као о посебној. Нема потребе за новим тумачењем примењеног материјалног права.

Посебна ревизија служи као изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку, што је у конкретном случају изостало.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23-др. закон), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 487. Закона о парничном поступку (став 1.), прописано је да у поступку у привредним споровима спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате дуга поднета је 21.02.2022. године, а вредност предмета спора је 24.411,06 динара, из чега произлази да је реч о спору мале вредности. У спору мале вредности према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић